

ת"פ 63025/01/15 - איתמר אהרון לבינסקי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 63025-01-15 מדינת ישראל נ' לבינסקי(עציר)

לפני כב' השופטת נעה תבור, סגנית הנשיאה
המבקש:
נגד

המשיבה:
מדינת ישראל

החלטה

בקשה מיום 10.3.24:

1. בתאריך 30.4.17 ניתן גזר דין בעניינו של המבקש. בין היתר נשלל מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים מיום שחרורו ממאסר.
2. בתאריך 3.3.24 ניתנה פסילה מנהלית על שימוש ברכב בעקבות גזר הדין. החלטה זו בוטלה על ידי בית המשפט בתאריך 10.3.24 בהליך בא"ש 628-03-24. על פי הבקשה קבע בית המשפט שלא חלה על המבקש חובה להפקיד רשיונו ופסילתו תמה בשנת 2017.
3. לאור אלו ביקש המבקש להשיב את רשיונו.

בקשה מיום 11.3.24

4. המבקש עתר לבטל פסילה מנהלית של רשיון נהיגה למשך 90 יום. המבקש הפנה לרע"פ 7431-10 לפיו לא חלה חובה להפקיד רשיון וכי הפסילה תמה בשנת 2017. ב"כ המבקש הוסיף כי המבקש עובד בשליחויות ובלי הרכב ורשיון הנהיגה לא יוכל לעבוד ובנוסף נפגע שמו הטוב בעבודה. המבקש עתר להחזיר את רשיון הנהיגה ולבטל את הפסילה המנהלית. לבקשה צורף פרוטוקול דיון שהתקיים ביום 10.3.24 בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה. בפרוטוקול מסר נציג המדינה כי "מאחר והמבקש היה בלתי מורשה בעת גזר הדין נשוא הפסילה הרי שלא היה [חייב] בהפקדה והפסילה תמה בשנת 2017". בית המשפט קבע שהיה מקום להנפיק למבקש אישור הפקדה מיום גזר הדין ובהתאמה פסילתו תמה בשנת 2017. בית המשפט ביקש מן המדינה לשקול עמדתה בנוגע להזמנה לדיון וכתב האישים שהוגש. בית המשפט הורה על ביטול איסור השימוש המנהלי לאלתר.

תגובת המאשימה

5. המאשימה מסרה כי הבקשה מכוונת להחלטה מנהלית שניתנה ביום 3.3.24 ואינה במסגרת התיק הנוכחי. עוד ציינה כי ניתנה החלטה בבקשה על ידי בית המשפט לתעבורה בחיפה ועל כן לא ברור מה סמכות בית משפט זה להורות על ביטול פסילה מנהלית משנת 2024.

תגובת המבקש לעמדת המאשימה

6. המבקש שב וציין כי הפסילה המנהלית ניתנה בעקבות גזר הדין בתיק זה ובגינה נלקח רשיונו של המבקש וכי לקיחת הרישיון והחרמת הרכב נולדו עקב טעות במתן הדוח. המבקש חזר על העתירה לבטל את הפסילה המנהלית ולהורות על השבת הרישיון.

דין והכרעה

7. גזר הדין ניתן ביום 30.4.17 על ידי כב' השופטת בן ארי. התיק הועבר לטיפולו בשל מינוה של כב' השופטת בן ארי לכהן בבית המשפט המחוזי. בגזר הדין הורה בית המשפט על פסילת רישיון נהיגה (לקבל או להחזיק) למשך שלושה חודשים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. מטעונו הצדדים עולה כי בעת שהנאשם הורשע לא היה בעל רישיון נהיגה. מאחר והנאשם שוחרר ממאסר בתאריך 17.5.17 חלפו עברו שלושה חודשים מיום שחרורו. לענין מנין הפסילה לגבי מי שלא היה מורשה לנהיגה בעת מתן גזר הדין, הפנו הצדדים לרע"פ 7431/10 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.10) שם נקבע כי במקרים בהם נגזר עונש של פסילה מקבלת רישיון נהיגה על מי שמעולם לא החזיק רישיון כאמור, תימנה תקופת הפסילה מהמועד שנקבע בגזר הדין ואין על נאשם שנגזר עליו עונש כאמור חובה להמציא תצהיר לפי תקנה 557(ב) לתקנות התעבורה.

8. על פניו נראה כי הפסילה שנגזרה בתיק זה הסתיימה כפי שקבע בית משפט השלום לתעבורה בחיפה. עם זאת, לענין חישוב ימי פסילה יש לפנות למשרד הרישוי ולא לבית משפט זה שכן אין לבית המשפט נתונים אודות ארועים שהתרחשו לאחר שחרורו של הנאשם ממאסר, האם נפתחו תיקים אחרים שהשליכו על משך השלילה, האם נשלל רשיונו בהליך אחר, האם הוציא בינתיים רישיון נהיגה והיה עליו להפקידו או כל נתון רלוונטי אחר. לאחר שבית המשפט נתן גזר דין הסתיים ההליך הפלילי והגוף האמון על מנין ימי הפסילה הוא משרד הרישוי ראו ענין ג'אבר בש"פ 9075/12 ג'אבר נ' מדינת ישראל (14.4.14)

9. מכל מקום, גם אם הסתיימה הפסילה בהליך זה, ההליך הפלילי אינו ההליך המתאים להורות על ביטול פסילה מנהלית שניתנה בשנת 2024 ואינו ההליך המתאים לעתירה להשבת רישיון שנשלל בהליך אחר. ההליך הפלילי במסגרתו הוגשה הבקשה הסתיים ואין לבית המשפט שדן בהליך הפלילי כאן כל מידע אודות מצב רישיונו של הנאשם. אין זה במסגרת סמכותי העניינית ואף לא המקומית לדון בשאלות פסילה מנהלית או החזרת רישיון. במאמר מוסגר אעיר כי בחומר שצורף יש התייחסות לאיסור מנהלי על שימוש ברכב ואיסור זה ממילא בוטל בהחלטת בית המשפט לתעבורה בחיפה. אין בחומר כל אינדיקציה לשלילה הרישיון ולפסילה מנהלית של רישיון הנהיגה.

10. בהעדר סמכות ומכל הטעמים שפורטו לעיל - הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ח אדר ב' תשפ"ד, 28 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

